

Ο ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἀττικῆς. Ῥάλλης, Τ. Φιλήμων, Καλλιφρονᾶς, Μακρυ-
 γιάννης, Πετράκης καὶ Κολιάτσος.

Τὰ δυὸ παιδιά; ἐπέρασαν τοὺς ἄλλους ἔς τὴν πηλάλα...
 Θὰ τοὺς περάσουν ἄρά γε καὶ εἰς τὰ ἔργα τ' ἄλλα;
 Ἦ θὲ νὰ πράξουν ὡς παιδιά εἰς πράγματα μεγάλα;..
 ὦ τότε εἶνε ἄξια γιὰ φοῦρκα καὶ κρεμάλα.

Αἰγίνης. Ὄθων Παπαλεονάρδου.

Ἐνας κοῦκλι; ἀνοίξει ποτὲ, ποτὲ δὲν κάνει...
 Θὰ κἀν' ὁ Λεονάρδος μας ποῦ εἶν' ἕνα χαιβάνι;

Αἰγίου. Μπόγδανος καὶ Θεοδώρου.

Καὶ οἱ δύο; εἶνε πλάκες,
 Ξύλα, κούτσουρα καὶ βλάκες.

Ἀγρινίου. Μεγαπάνος, Στεργιαλῆς.

Εἰς τοὺς δυὸ αὐτοὺς ποῦ ἔγῃχαν βουλευταὶ εἰς τὸ Ἀγρίνι;
 Τύφλαις, μούτζαις καὶ βοχάλαις ὁ καθένας ἄς τοὺς δίνῃ.

Ἀνδρου. Μαυροκορδάτος, Ὀρφανὸς Καίρης καὶ

Ἀπὸ τὸ Μαυροκορδάτο, κ' ἀπ' τὸν Ὀρφανὸ Καίρη;
 Ἦ πτωχὴ μας ἡ Πατρίδα δὲν θὰ ἴδῃ ποτὲ χαίρι.

Ἀργους. Γ. Τσόκρης, Α. Δανόπουλος Γ. Παπαλεξόπουλος.

Ὁ Δανόπουλος κ' ὁ Τσόκρης, καὶ ὁ τρίτος; φορτωμένοι
 Ἀπὸ ἕνα μάτσο πράσσα, ἔρχονται λαχανιασμένοι.

Ἀταλάντης. Ῥουκῆς, Ἀλ. Παπακουκάς.

Ὁ εἶς; εἶν' ῥόκα... κάρδαμο... ὁ ἄλλος; ῥαπανάκι...
 Κ' οἱ δυὸ λεβέντες, κ' ἔχουνε στριμμένο τὸ μουστάκι.

Βάλτου. Ἀνδ. Στράτος καὶ Τολιᾶς.

Ὁ ἀγαθὸς ὁ Στράτος κ' ὁ ἄλλος ὁ Τολιᾶς;
 Αὐτοὶ κ' οἱ δύο εἶνε τὸ φύλλο τῆς ἐλιᾶς.

Βονιτζίης. Γρίβας, Γεροθανάτης, Κατσικογιάννης.

Ἦ πανοῦκλα, καὶ ἡ λώβα, κ' ἡ γολέρα; φυλαχθῆτε...
 Τὴν Βουλῆ; θὰ τὴν μολύνουν τρεῖς ἀντίχριστοι στηλῆται...

Γόρτυνος. Θ. Δεληγιάννης, Ἀντωνόπουλος, Γ. Πλα-
 ποῦτας, Λαδόπουλος Ε. Δεληγιάννης καὶ Γ. Μπούκουρας.

Ὁ πρῶτος; εἶνε ἀετός... οἱ ἄλλοι; περιστερία,
 Μὰ καὶ τοὺς πέντ' ὁ Θόδωρος τοὺς παίξει εἰς τὰ χέρια.

Γυθείου. Κοσονάκος, Πετροπουλάκης.

Ὁ ἕνας; εἶνε κότσηφας... κ' ὁ ἄλλος; εἶν' ἀηδόνη,
 Μὰ ποῖς τοὺς βλέπει καὶ τοὺς δυὸ καὶ δὲν τοὺς καμαρώνει;

Δωρίδος. Ἀναγνώστου, Κατσικαπῆς καὶ Λοιδορικής.

Καὶ οἱ τρεῖς; εἶνε καλοὶ, ἀλλὰ πρῶτος τσελεπῆς
 Εἶνε ὁ Κατσικαπῆς.

Ἐρμιονίδος. Μίλητης, Μήτσας.

Ἄ; μὴ μιλήτε πιά γι' αὐτοὺς... αὐτοὶ εἶνε ἀστέρια...
 Τὴ γλώσσα ἔχ' ὁ εἶς σπαθί, τὰ χέρι' ἄλλος μαχαίρια...

Κ Η Π Ο Σ

ΘΡΗΝΟΣ ΝΙΚΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὅποιος ἔξερει τὸν Βασίλη, ἄς ἀρχίσῃ νὰ τὸν κλάψῃ
 Καὶ τὰ μαῦρα σάβανά του ἀπὸ τώρα ἄς τοῦ ράψῃ.
 Ἐκατήντησε ὁ μαῦρος σὺν τὸ πεθαμένο πτώμα,
 Ὅπου βγάζει δυσωδία ἀνυπόφορη καὶ βρῶμα.
 Ψάλλετε του μοιρολόγια... κλάψετε ἐχθροὶ καὶ φίλοι
 Τὸν καυμένο τὸν Βασίλη.

Τόσα ὄνειρα μεγάλη, τόση παντοδυναμία,
 Ἐφυγαν, ἐσθύσαν ὅλα καὶ ἐχάθησαν μὲ μία;
 Ἐπετάξαν λοιπὸν ὄλαις ἢ χρυσαῖς μου ἢ ἐλπίδες,
 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ κούφια ἢ πολλαῖς μου ἢ φροντίδες;
 Δὲν ἐπέτυχε καμμία ἀπ' τῆς τόσαις μου θυσίαις,
 Τῆς ψευταῖς, τῆς ἀγυρταῖς;

Ἄχ! ποδάρια πιά δὲν ἔχω στερεὰ νὰ περπατήσω,
 Οὔτε χέρι γιὰ νὰ γράψω, οὔτε γλώσσα νὰ μιλήσω.
 Ἦ ὠραία μου ἡ μούρη ἔχασε τὸ πρῶτο χρῶμα,
 Ἐμπαίλντισα ὁ μαῦρος κ' εἶμαι πλέον γιὰ τὸ στρώμα.
 Ψάλλετε μου μοιρολόγια... κλάψετε ἐχθροὶ καὶ φίλοι
 Τὸν καυμένο τὸν Βασίλη.

Ἄλλοτ' ὑπουργὸς μὲ δόξα καὶ τιμὴ πολὺ μεγάλη!
 Πάντα σήκωνα εἰς ὄλους ὑπερῆφανο κεφάλι,
 Καὶ ὡτὰν Πασᾶς περνοῦσα κ' εἶχα πάντοτε ἐμπρὸς μου
 Τιμαῖς! δόξαις! εὐτυχίαις, κ' ὅλα τὰ καλά τοῦ κόσμου,
 Καὶ ἂν ἤθελα νὰ κάμω πῶς ἀγρίεψα τὰ μάτια,
 Ὅλα γείνοντο κομμάτια.

Με τὸν Βαλασσάπουλό μου, καὶ οἱ δυὸ ἀδελφωμένοι,
 Παντοῦ χώναμε τὴ μούρη ὡσὰν σκύλοι πεινασμένοι.
 Παπαδίστικο πουγγάκι δὲν ἀφήσαμε γεμάτο,
 Καὶ οἱ δύο μας μονάχα φέραμ' ὅλα ἄνω κάτω.
 Πόσα ἀπὸ μᾶς τοὺς δύο ἔχουν τόσοι ὑποφέρει!
 Πόσους βάλουμε ἔς τὸ χέρι!

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστως, ἐκτὸς τινῶν μικρῶν παρεκτροπῶν ὅπως ἀσημάντων προσελθουσῶν ἐκ τῶν διαμαχομένων μερῶν. Μικροὶ τινες ὑπάλλληλοι, ἀναμιχθέντες εἰς τὰ ἐκλογικὰ, ἀπελύθησαν πάραυτα τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη διὰ τῶν ἐκλογῶν τούτων, ἐγκατέλιπε τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων εἰς τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον, εἰς πᾶσαν περίστασιν, δὲν θέλει παύσει νὰ ἐνθυμῆται μετὰ παλμῶν τὰς ἀληθῶς ἐλευθέρους ἐκλογάς, ἃς πρώτην ἤδη φοράν εἶδε.

Ὁ λαὸς ἐξελέξατο τὴν φοράν ταύτην νέους σχεδὸν ἀντιπροσώπους, δώσας τρανὸν παράδειγμα ἀποστραφῆς καὶ μίτους πρὸς τοὺς ἀτυτῶλως τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ καταπατήσαντας, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, καὶ δειχθεὶς οὕτω ἄξιος λαμπρᾶς τύχης.

Ἄπαν τὸ ἔθνος, συγκαίρως τῇ Κυβερνήσει τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ ταῖς ἀγναῖς ταῦταις ἐκλογαῖς, εὐχεται ἀπὸ καρδίας, ὅπως πάντοτε βλέπη τοιαύτας, καὶ ὅπως οἱ νέοι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων τοῦ καὶ τῶν προσδοκίων του.

— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς διαδοχῆς Ζακύνθου Πεντάδος, στηλίτης καὶ συντάκτης τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐκδομένης ἐφημ. «ἡ Ἡρόδοτος» κ. Βουλτσος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ἀπὸ 16 τρ. μ. φύλλον τῆς ἐφημ. ταύτης τὰς αἰτίας, ὧν ἔνεκεν ἀπεσύρθη τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Ὁ κ. Βουλτσος, ὅστις, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁμολογίαν τοῦ συντρόφου Βολτέρρα, τυγχάνει κατώτερος ἐκείνου κομματάρχης, ὥφειλε μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν, ἀφοῦ πρῶτον ἐβλεπεν ὅπως ψήφους ἤθελε λάβει ὁ παρ' αὐτοῦ θερμῶς ὑποστηριχθεὶς Βολτέρρας, νὰ δημοσιεύσῃ ὅσας πρὶν ἐξέφερε φαντασιοπληξίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐγένετο περίγελως καὶ χλεύη εἰς τὸν λαὸν τῆς Ζακύνθου.

— Μεγάλως ἐλύπητε τοὺς ἀγαθοὺς κατόικους τῆς Τριπόλεως ἢ ἀποτυχία τοῦ ἀξιότιμου ἱατροῦ κ. Πύρλα, ὅστις μεγάλως ἠθέλην ὠφελῆσαι τὸν τόπον ἐὰν ἀνεδεικνύετο βουλευτῆς. Γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐγενεῖς διαθέσεις καὶ τὰ φιλελευθέρων φρονήματα τοῦ κ. Πύρλα, δὲν δυναμέθα νὰ μὴ αἰσθανθῶμεν βαθεῖαν λύπην ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ του.

— Τὸ νέον βουλευτικὸν κατὰσταμα ὁ ἀποπερατωθῆ, ὡς λέγουσι, κατὰ τὴν συγκαλέσειν τῆς νέας Βουλῆς. Ἡ γράϊα «Παλιγγενεσία» ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νὰ προφητεύῃ, ὅτι Βουλὴ γνησία καὶ ἀμόλυντος ἀπὸ πάσης καλπονοθεύσεως καὶ βίας, θέλει συνέλθει καὶ συτκεφθῆ ἐν τόπῳ ἀμόλυντῳ καὶ καθαρῷ, καὶ θέλει ἀνεγείρει τὸ ἔθνος ἐκ τοῦ βορβόρου, εἰς τὸν ὅποιον ἀπὸ πολλοῦ κυλίσεται. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ὅπως ἐπαληθεύσῃ τὸ ῥῆμα τοῦτο τῆς προσφῆτιδος Παλιγγενεσίας, καὶ οὕτως διαφουσθῇ τὸ γνημικόν: «μετὰ Χριστὸν κτλ.»

— Ὡς γράφουσι πολλοὶ ἐφημερίδες, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπένειμεν εἰς τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν,

τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Δεληγιάννην, τὸ παράσημον τοῦ ἐρυθροῦ ἀετοῦ πρώτης τάξεως, ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν παράνομον ἐπιφύρσειν τῆς Ὀλυμπιακῆς συμβάσεως. Τώρα δὲν πρέπει ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ τὸν τιμῆσῃ καὶ δι' ἐρυθροῦ σταυροῦ;

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς διὰ φιλοκάλου τύπου μετὰ πολλῆς καλιεπείας, ἢ κατὰ τὸν ἐφετεινὸν Βουτσιαῖον ποιητικὸν διαγωνισμὸν βραβευθεῖσα Τραγωδία τοῦ κ. Κωνστ. Βερσῆ «Σαμψῶν καὶ Δαλιδᾶ». Ἔνεκα ἐλείφει γάρου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιφυλαττόμεθα βραδύτερον νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινα περὶ τῆς Τραγωδίας ταύτης.

— Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Κορώνῃ μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ πολυτελείας οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Καλαμῶν ἐμπόρου κ. Νικήτα Ἐξηναθελόνη μετὰ τῆς πολυφέρνου καὶ διὰ πολλῶν σπανίων ἀρετῶν πεπρωικισμένης δεσποινίδος Ἐρατοῦς Λεωνίδα Διαμαντάκη, ἀνεψιάς τοῦ κ. Κωνσταντ.

Διαμαντάκη, ἀνδρὸς πλουσιωτάτου, ἐλθόντος πρὸ τινος καιροῦ ἐξ Ἰνδιῶν εἰς Κορώνην. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τοῖς νεονύμφοις πᾶν ἀγαθόν.

— Ὁ διάστημα ἡθοποιὸς ἰταλὸς Σαλλίνης ἀναμένεται κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις, ἐργόμενος ἐν Λουδίνου ὅπου ὡς λέγεται, διὰ τριάκοντα τρεῖς παραστάσεις τοῦ Ὁτέλλου ἐκέρδισε τὸ ποσὸν τετρακοσίων περίπου χιλιάδων φράγκων.

— Αὔριον δοθήσεται ἐν τῷ θεάτρῳ Φαλήρου εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ ἐλληνοῦ ὑφίφωνου κ. Κρητικοῦ. Ὁ ποιητῆς κ. Ἄχ. Παράττος συνέειτο πρὸς τοῦτο κατ' ἄλληλον ποίημα, ὅπερ θὰ φάλλη ὁ κ. Κρητικός. Πιστεύομεν, ὅτι τὸ εὐγενὲς κοινὸν θέλει παρεῖξει πᾶσαν γενναίαν συνδρομὴν εἰς τὸν ὑφίφωνον τοῦτον Ἴλληνα, ὅστις πολλάκις κατέβηκε τὰ πλήθη διὰ τῆς μελωδικῆς φωνῆς του.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Διαμαρτύρομαι καὶ λέγω ἐμπροστὰ τοῦ κόσμου ὅλου
Καὶ αὐτοῦ τοῦ διαβόλου

Ὅτι γιὰ ντροπὴν μεγάλην τῶν Πατριωτῶν Ἰδραίων, τῶν κακῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀπίστων, τῶν Ἑβραίων, Βγάζω πλέον τὰς μανίκας, καὶ ἀφίνω τοὺς τσουμπέδες, Ἐπειδὴ πολλοὺς ὀπίσω μου κρεμάσαν τενεκέδες. Τώρα ἔς τὰ γηράματά μου με ἐκόμανε βεζίλι, Καὶ με ἀφῆσαν μονάχο τόσοι παλαιοὶ μου φίλοι. Συμφοραῖς μεγάλας μούρθαν ἀπ' τὸν Ἰσαμαδὸ, τὸ Γκίκα, Καὶ με χίλια τόσα μέσα βουλευτῆς κ' ἐγὼ ἐβγάχα. Φύγετε ἀπὸ ἔμπροστά μου, φύγετε παληγο-Ἰδραῖοι, Ἄνθρωποι κακοὶ καὶ φευταὶ, καὶ ἀντίχριστοι Ἑβραῖοι. Χάσατε τὴν πρώτην δόξα, χάσατε τὴν ἐντροπὴν σας, Καὶ ἀφῆσατε ἔς τὰ χρῆα τὸν καλὸν τὸν Τζουμπελῆ σας. Ἄλλὰ δὲν με μέλλει... σ' ὅλους τοὺς Ἰδραῖους μούντζεςδίνω,

Καὶ τὴν Ἰδρα πιά ἀφίνω.

Σ τὸ γαιδοῦρι ἀνεβαίνω με τὸ Νικουτόπουλό μου,
Τὸ παιδί μου, τὸν γαμβρό μου.

Καὶ ξεσχίζω τοὺς τζουμπέδες, καὶ φορῶ τὰ ντουμάνια,
Καὶ ἔς τὴν Περιβόλα πάγω γιὰ νὰ κάμω ἴλιγα μπάνια.

Ἄστου ντούα ἰ!

Μούντζες ἔς τοὺς Ἰδραῖους, τύφλες ἔς τὴ Βουλὴ.

